

Sygn. akt IV U 1063/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSR del. Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2014r. w S.

odwołania T. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia (...)r. Nr (...)

w sprawie T. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje T. K. prawo do emerytury od dnia (...)roku.

Sygn. akt: IV U 1063/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...)r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił T. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczona nie udowodniła, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnęła 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy przyjął za udowodnione przez ubezpieczoną na datę 01.01.1999 r. okresy nieskładkowe: 2 lata, 8 miesięcy, 9 dni, okresy składkowe: 19 lat, 1 miesiąc i 3 dni tj. łącznie 21 lat, 9 miesięcy i 12 dni. Organ rentowy podniósł, iż do pracy w warunkach szczególnych uwzględnił okres zatrudnienia od (...)r. w (...). w S. w wymiarze 9 lat, 8 miesięcy i 11 dni, natomiast nie zaliczył pracy w okresie od (...)r. w (...) Spółdzielni Pracy (...) w W. na stanowisku tkacz, ponieważ zakład pracy nie wystawił świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła T. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że niezasadnie organ rentowy nie uznał jej okresu pracy w warunkach szczególnych w okresie od (...) r. w (...) Spółdzielni Pracy (...) w W., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracowała na stanowisku tkacza, która to praca jest pracą w warunkach szczególnych (odwołanie k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k. 3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona ur. (...) w dniu (...) ukończyła (...) rok życia. W dniu (...) r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczona udowodniła staż ubezpieczeniowy w wymiarze 21 lat, 9 miesięcy i 12 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 19 lat, 1 miesiąc i 3 dni, a okresy nieskładkowe 2 lata, 8 miesięcy i 9 dni. Ponadto organ rentowy uznał ubezpieczonej staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 9 lat, 8 miesięcy i 11 dni za okres jej zatrudnienia w (...) w S. od (...) r. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z (...) r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej przyznania emerytury (decyzja z (...) - k.8 akt emerytalnych).

Ubezpieczona była zatrudniona w (...) Spółdzielni Pracy (...) w W. od dnia (...) r. w pełnym wymiarze czasu pracy i w tym okresie stale pracowała na stanowisku tkaczki (świadczenie pracy k. 13 akt organu rentowego załączone do wniosku o świadczenie przedemerytalne). Ubezpieczona pracowała stale na krosnach ręcznych przy tkaniu gobelin i kilimów z owczej wełny na dziale: ręczne tkanie gobelinów. W Spółdzielni były też odziały: krosna ręczne, mechaniczne, pakownia, prasownia. Ubezpieczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracowała na oddziale: ręczne tkanie gobelinów i innej pracy poza tkaniem gobelin i kilimów nie wykonywała (zeznania świadków: Z. B. k. 15v, Z. Ś. k.15v, zeznania ubezpieczonej k. 21-21v).

Ubezpieczona nie przystąpiła do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczności niesporna, oświadczenia zawarte we wniosku o emeryturę -k.1v akt emerytalnych ubezpieczonej, zeznania ubezpieczonej k. 21v).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej T. K. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 20 lat kobieta), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczona spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczona osiągnęła wymagany ustawą

wiek z dniem (...)r. oraz spełniła przesłankę „ogólnego” stażu pracy. Ubezpieczona podnosiła, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, bowiem wykonywała pracę w takich warunkach w (...) Spółdzielni Pracy (...) w W. w okresie od(...)r. na stanowisku tkacza.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w okresie zatrudnienia w okresie od (...)r. ubezpieczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracowała na oddziale tkanie ręczne gobelinów na stanowisku tkacza i jej praca polegała na tkaniu na krośnie ręcznym z owczej wełny gobelinów i kilimów. Wskazana praca jest pracą w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A dziale VII pkt 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (DZ.U. nr 8, poz. 43 ze zm.) jako praca przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych. W zarządzeniu wykonawczym do tego rozporządzenia wśród zawodów wykonywanych w warunkach szczególnych wyszczególnione zostało również stanowisko tkacz. Do stażu pracy w warunkach szczególnych należy zatem zaliczyć w/w okres zatrudnienia w wyłączeniu okresów: od (...) (1 rok, 11 miesięcy), od (...)r. (2 lata, 7 miesięcy i 19 dni), od (...)r. (8 miesięcy i 5 dni), tj. łącznie okres 6 lat, 10 miesięcy i 2 dni, co razem z okresem uznanym przez organ rentowy w wymiarze 9 lat, 8 miesięcy i 11 dni daje łączny staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 16 lat, 6 miesięcy i 13 dni.

A zatem na datę 1 stycznia 1999r. ubezpieczona posiadała okres pracy w takich warunkach w wymiarze wynoszącym 16 lat, 6 miesięcy i 13 dni. W ocenie Sądu pracę wykonywaną przez ubezpieczoną przy tkaniu na krosnach ręcznych gobelin i kilimów z owczej wełny należy uznać za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych, gdyż odpowiada ona rodzajowo pracy kwalifikowanej w wykazie A dziale VII pkt 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (DZ.U. nr 8, poz. 43 ze zm.) jako praca przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych.

Podkreślić należy, że skoro o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności, to tym bardziej nie wstawienie przez pracodawcę świadectwa pracy w warunkach szczególnych nie może wpływać negatywnie na uprawnienia ubezpieczonej do emerytury w warunkach szczególnych skoro faktycznie wykonywała pracę w takich warunkach.

Nie ulega wątpliwości Sądowi, że czynności wykonywane przez ubezpieczoną, opisane w części poświęconej ustaleniom faktycznym, mieszczą się w zakresie prac określonych w przywołanym rozporządzeniu. Dodatkowo wykonywanie powyższych prac potwierdzili również świadkowie, którzy pracowali razem z ubezpieczoną. Sąd obdarzył wiarygodnością zeznania świadków: Z. B., Z. Ś. oraz dowód z przesłuchania ubezpieczonej w charakterze strony. Zeznania wymienionych osób są spójne, logiczne, korespondują ze sobą. Wymienieni świadkowie pracowali razem z ubezpieczoną na dziale: ręczne tkanie gobelinów i potwierdzili, że ubezpieczona wykonywała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę tkacza na krosnach ręcznych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477⁽⁽¹⁴⁾⁾§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonej T. K. przysługuje prawo do emerytury od (...)r., tj. od ukończenia przez nią (...) lat.